

tillader vi os at sige nej igen, og så er vi straks igen helt, helt uansvarlige.

Var det ikke mere relevant at se på, hvad man siger nej og ja til? Vi har lavet en politisk vurdering af den her traktat. Vi mener, at traktaten er for dårlig. Er det så uansvarligt at sige nej til den?

Jeg kan godt forstå, at hvis man mener, traktaten er god nok, så siger man ja. Men det er da politisk logik, politisk ansvarlighed, at man på baggrund af en konkret vurdering af en konkret tekst siger: Den er ikke god nok, derfor siger vi nej. Alt andet ville være uansvarligt.

Så til hr. Uffe Ellemann-Jensens betragtninger om genforhandlingsperspektivet. Pointen i det, jeg sagde, var, at selv med det indhold, vores genforhandlingskrav havde sidst, var tonen helt den samme. Den var fuldstændig den samme: Undtagelserne var urealistiske at forestille sig, de kunne ikke lade sig gøre, de andre lande ville sige nej. Det var tonen før 2. juni 1992. Dagen efter fik tonen en anden lyd.

Så bliver der sagt, at vi jo ikke fik genforhandlet. Nej, det fik vi jo ikke, fordi den danske regering jo bad direkte om, at vi ikke skulle have genforhandling. Jeg tror sådant set godt, det kunne have ladet sig gøre at få genåbnet traktaten i efteråret 1992, men allerede på Oslo-mødet et par dage efter accepterede regeringen reelt præmissen om, at vi ikke ville kræve genforhandling. For os var det stadig væk en mulighed, der blev holdt åben. Det var det også, da vi forhandlede med statsministeren og udenrigsministeren det pågældende efterår. Muligheden var der stadig væk, men vi måtte altså konstatere, at regeringen havde fraskrevet sig muligheden.

Så er det da klart, at det ikke kunne lade sig gøre. Jeg tror godt, det kunne have ladet sig gøre. Jeg er helt overbevist om, at der er en gensidig interesse i at få en løsning på det problem, der ville opstå. Hvordan løsningen konkret ser ud, det ved vi ikke i dag, lige så lidt som vi vidste det før 2. juni 1992. Der er mange muligheder, mange bolde i luften også denne gang. Det er jeg helt overbevist om.

Formanden:

Så er der fru Elisabeth Arnold, hr. Uffe Ellemann-Jensen og hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Holger K. Nielsen: Jeg mener ikke, at jeg brugte ordet uansvarligt om SF. Jeg fremhævede med et hjertesuk, hvor dejligt det var i den periode, hvor SF var ansvarligt og gik aktivt ind i EU-politikken og sagde: Ja, vi er modige nok til at anbefale et ja, hvis vi får de og de ting gennemført. De blev gennemført, og så anbefalede SF sine vælgere at stemme ja. Det var en meget modig handling, en politisk modig handling, og jeg savner en tilsvarende attitude i dag fra hr. Holger K. Niensens side.

Men jeg stillede også et andet spørgsmål, som jeg så ikke fik svar på. Men jeg vil gerne vende det til en appel og så sige: Der ligger jo et stort pres på venstrefløjens modstandere. Venstrefløjens nejsigere har et stort ansvar for at forklare befolkningen, at deres nej ikke er et fremmedhadske nej, ikke er et nej, der er nationalistisk, ikke er et nej, der er afværgende for alt, hvad der kommer udefra. Det er et andet slags nej.

Der ligger igen et meget stort ansvar hos venstrefløjens nejsigere for at fortælle befolkningen, at det ikke er sådan en slags nej. For hvis det ikke bliver sagt meget tydeligt, så bliver det højrefløjens, der skal definere, hvilket resultat der skal komme ud af et eventuelt nej.

(Kort bemærkning).

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Hr. Holger K. Nielsen blander begreberne sammen. Vi fik ikke en genforhandling i 1992. Vi får det heller ikke, hvis det bliver et dansk nej denne gang af den enkle grund, at en genforhandling jo vil gøre, at alle andre lande så også ønsker indrømmelser, og – som Venstres ordfører gjorde opmærksom på det tidligere – ikke alle andre lande brænder for en udvidelse.

Derfor ville vi i givet fald kun have den mulighed ligesom sidst: at tage nogle forbehold. Og dér har hr. Holger K. Nielsen altså kun den med pastvangen over for Sverige.

Så vil jeg lige sige om det med ansvarlighed og uansvarlighed: Selvfølgelig er det da ikke uansvarligt at gå ud og agitere for et nej, hvis man så fortæller ærligt, hvad det fører til, og hvad det er, man ønsker, nemlig at Danmark skal træde ud af EU. Men det er uansvarligt at gå ud og agitere for et nej og foregøgle befolkningen, at det ikke har en pris.